

NACHODZIĆ SIĘ (6) *vb pf*

Zawsze sie.

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w nachodzić).

inf nachodzić sie (1). ◇ *fut 3 sg* nachodzi sie (2). ◇ *praet 3 sg m* nachodził sie (1). ◇ *3 pl m pers* -ście sie nachodzili (1). ◇ *part praet act* nachodziwszy sie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Pf od „chodzić” ‘poruszać się na nogach’, z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt i zmęczenie długotrwałą czynnością (6) : Ná woźie iédź/ źle koniá ták z rázu mordowác/ Náchodźić fie/ nieblizuć ma ztobą wędrowác. *WyprPl C.*

nachodzić się około czego (1): Pothym rzekł Pan do mnie. Dofyczieście fie iuż náchodzili około they gory [*sufficit vobis circuire montem istum*] *Leop Deut 2/3.*

nachodzić się po czym (2): Kto też ma ieziorá/ Itáwy wielkie niewody/ ázaśz nie rofkośz po głębokich wodach fie náchodźić álbo náieździć/ niewody zápuścić *RejZwierc 111, 111v.*

Zwrot: »nachodzić się w łyku, w pęcie« = *być długo jeńcem, niewolnikiem* [*szyk zmienny*] (1:1): *RejRozpr F3*; Aleć im to ná potym łowicie nágrodził/ Ze nie ieden v niego w pęcie fie náchodźił. *PaprPan Gg2v.*

[*W przen*: ták y Márcin [*Czeehowic*] ma ten zdawná obyczay/ iż nie rad ná pytanie/ choc [!] profte/ odpowiada profto: pirwey około chodzi/ toż więc dopiro náchodźiwfzy fie oney rzeczy zápira/ ktorey z pirwu rzkomo pozwalał *BudUrząd 18v.*]

Formacje współrdzenne cf CHODZIĆ.

Cf [**NACHODZĄCY SIĘ**]